

[Home](#) > [Gemeenteadvies](#)

Bij Woo-verzoeken waarin aan een gemeente wordt verzocht om het openbaar maken van documenten waaruit aantallen en werklast rond AVG-verzoeken blijkt, kan een misverstand ontstaan. De gemeente leest zo'n verzoek vaak als een vraag om statistiek: "Hoeveel AVG-verzoeken zijn er ingediend?" Maar juridisch ligt het anders wanneer wordt gevraagd om documenten waaruit iets blijkt. Dan komt een vaak vergeten categorie in beeld: de AVG-verzoeken zelf. Die verzoeken zijn namelijk gewoon bestaande documenten. En precies daarin staat de informatie besloten waarnaar wordt gezocht.

Een AVG-verzoek is een document

Een AVG-verzoek is geen abstract administratief feit, maar een concreet stuk:

- een ingediend formulier
- een brief
- een e-mail
- een webformulier-inzending
- een digitaal loketbericht

Het is vastgelegde informatie, ontvangen en geregistreerd door de gemeente. Daarmee voldoet het rechtstreeks aan de Woo-definitie van een document: vastgelegde informatie waarover een bestuursorgaan beschikt.

Dat betekent dat AVG-verzoeken zelf in beginsel onder de reikwijdte van een Woo-verzoek vallen.

Het aantal blijkt rechtstreeks uit de verzoeken zelf

Wanneer wordt gevraagd om documenten waaruit het aantal AVG-verzoeken blijkt, is de meest directe bron simpelweg:

de verzameling ingediende AVG-verzoeken.

Het tellen van de verzoeken levert het aantal al op. De verzameling documenten dragen dus het bewijs in zich.

De gemeente kan zich dan niet zonder meer beperken tot alleen overzichten of statistieken, als die er toevallig zijn. De primaire brondocumenten vallen net zo goed binnen het zoekbereik.

Ook omvang en complexiteit zijn zichtbaar in het verzoek zelf

Niet alleen het aantal, maar ook de omvang en complexiteit van AVG-verzoeken zijn vaak direct af te leiden uit de verzoeken zelf.

Omvang blijkt bijvoorbeeld uit:

- hoe breed het gegevensverzoek is geformuleerd
- hoeveel categorieën gegevens worden genoemd
- over welke periode gegevens worden gevraagd
- hoeveel verwerkingsactiviteiten worden geraakt

Complexiteit blijkt bijvoorbeeld uit:

- juridische verwijzingen of onderbouwingen
- combinatie met andere rechten (inzage + kopie + toelichting)
- betrokkenheid van meerdere verwerkingsrollen
- uitzonderingsdiscussies die al in het verzoek worden aangestipt

Met andere woorden: wie omvang en complexiteit wil beoordelen, kijkt in de eerste plaats naar het verzoekdocument zelf.

Privacy is geen reden om het document buiten beschouwing te laten

Een veelgehoorde reflex is: AVG-verzoeken bevatten persoonsgegevens, dus kunnen ze niet openbaar worden gemaakt.

Wat geldt onder de Woo:

- persoonsgegevens moeten worden beschermd
- gevoelige gegevens mogen worden weggelakt
- documenten kunnen worden geanonimiseerd verstrekt

Maar dat leidt tot gedeeltelijke weigering, niet automatisch tot volledige uitsluiting. Het document blijft in beginsel een relevant Woo-document — alleen in bewerkte vorm.

Waarom dit onderscheid ertoe doet

Het verschil tussen “een overzicht” en “de onderliggende verzoeken” is meer dan technisch. Overzichten zijn interpretaties. Brondocumenten zijn controleerbaar.

Wie zich beroept op hoge aantallen, grote werklust en uitzonderlijke complexiteit kan daarop worden getoetst aan de hand van de oorspronkelijke stukken. Transparantie op documentniveau voorkomt dat discussie blijft steken in samenvattingen en kwalificaties.

Transparantie begint bij het origineel

De kern is eenvoudig: AVG-verzoeken zijn niet alleen administratieve gebeurtenissen — het zijn documenten. En wanneer om documenten wordt gevraagd waaruit aantallen, omvang en complexiteit blijken, dan horen deze stukken logischerwijs tot de eerste categorie die in beeld komt.

Niet de afgeleide cijfers, maar de bron zelf vertelt het echte verhaal.